

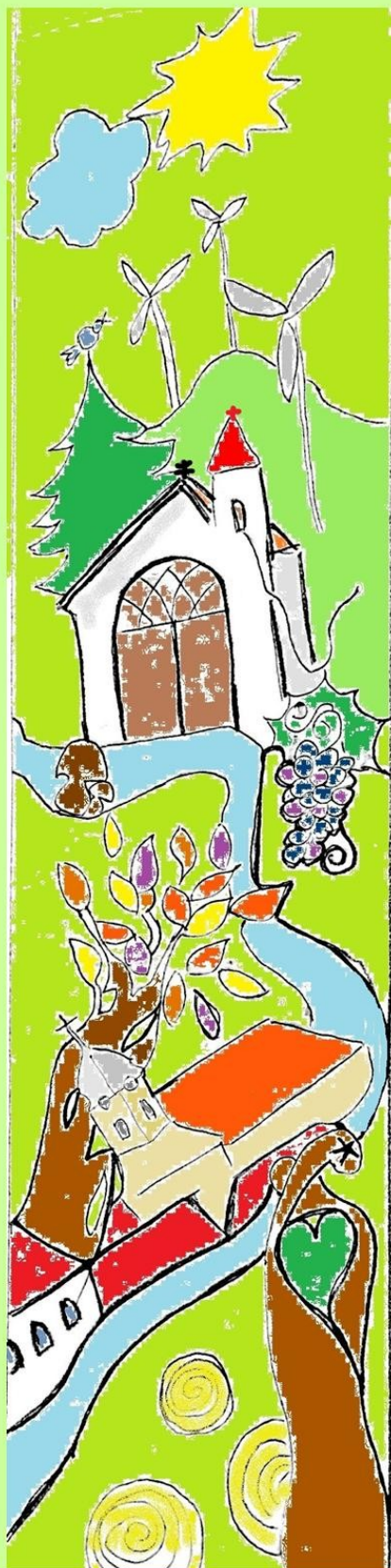

Agghegyalja Mozaik

VII. évfolyam, XXXVII. szám

2017. szeptember-október

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

X. Kulturális Örökség Napjai

2017.
szeptember
16-17.
Sopronkövesd

Várjuk szeretettel „Zöldszívű falunkban”!

Őszi képek

... vége lett a vakációnak, mégis az őszt szerettem a legjobban. Előttem a régi kert sok-sok színével, ahogy a nap fénye felerősíti a színeket. Látni engedi az árnyalatokat, amit a nyár nem ad meg. Talán ezért is szeretem Ferenczy Károly Október című képét. Na és persze az illatok, ízek! Hova tűnt a vargánya? Fantasztikus volt az erdőt járni Gallai Feri bácsival. Eszembe jut sokszor Udvardi Feri bácsi, a Csillag nevű lovával. Kedves hangja most is a fülemben cseng.

Örömmel láttam a KÖN programban Inczédi Tibor népi esz-köz kiállítását. Ezen tárgyakon keresztül találkozhatunk a kedves, régi öregekkel. Szeretettel ajánlom Önöknek is.

Takács Brigitta

Kedves Olvasó!

Mozgalmasra sikeredett a nyarunk és most, amikor kezükbe vesszük legújabb lapszámunkat a falu legmozgalmasabb két napjára készülünk, a tizedik KÖN-re. E helyen is szeretném megköszönni mindazoknak, akik 10 évvel ezelőtt ezt a rendezvénysorozatot segítettek elindítani, akik azóta bármit is hozzátettek és akik a programok látogatásával szavaztak a rendezvény jövőjéről. Külön köszönet azoknak, akik a kezdetekkor már ott voltak, még ma is kitartanak és munkájukkal segítik élményekkel telivé varázsolni a két napot. Őszintén remélem, hogy a 10 év alatt sikerült felnőnünk a feladathoz, nem adtunk alább igényességben és sokszínűségben sem. Ha a mostani számot átforgatják, külön ajánlót találnak ahol néhány programot/fellépőt részletesen is igyekezünk megismertetni önökkel. Találkozunk a két napon, minél többször! Vajdasági testvértelepülésünk küldöttsége ismét hozzánk érkezik (ha emlékeznek, tavaly a KÖN-ön írtuk alá a testvér-települési szerződést). Az ottani gyermekek kísérőikkel felejthetetlen napokat töltöttek nálunk júliusban, ahogy előtte héten a kövesdi iskolások is a vajdasági Tóthfaluban. A könnyes búcsúzkodások jelezték, hogy életre szóló élményekkel gazdagodtak és igazi barátokra leltek egymásban. Előtte júniusban a kövesdi küldöttséggel jártunk náluk a Rózsa Fesztiválon, ahol dalolva is megerősítettük, hogy „Egy vérből valók vagyunk”. A nyári forgatagban jó volt látni a foci, a citera és a testvértelepülési táborozókat Kövesden. Jelenlétükkel plusz színfoltjai voltak a falunak. Jó volt hallani az iskola udvarán vagy a Alkotóház parkjában felcsendülő népdalokat, citeraszót.

Apropó: focisták. Tudják-e, hogy Sopronkövesd labdarúgó csapata a jó szereplésnek köszönhetően egy osztállyal feljebb léphet ősztől? Bízom benne, hogy az erősebb osztályban is megállják helyüket és dicsőséget hoznak falunknak! Szent László év révén még szebb volt megélni a kotecsi kápolna környéki eseményeket, ahogy az is sok lelki pluszt adott, hogy Bőjte Csaba atya harkai ünnepi miséjén is részt vehettem díszvendégként. Ott ajánlott figyelmünkbe egy sérültekből álló együttest, akik terveink szerint a KÖN-ön önöknek is énekelhetnek. Július két egymást követő napján polgármesterként köszönhettem Maráz Sándor gyémántmisés atyát- a falu új díszpolgárát-, valamint nagymamám, aki több mint 150 év után először töltötte be falunkban a századik életévét. Mind unokaként, mind polgármesterként is szép volt ezeket a pillanatok megélni. Gondolták volna, hogy a falu 450 háza közül már 200-nak virágosítási utalványt oszthattunk? A virágosított porták száma évente újabb 15-20-szal nő, ami öröm a rendezett falunknak és remélem nem csak munka, hanem öröm is az őket gondozó lakóknak is! Képviselő-testületünk június végén látogatást tett Franciska majorban is. Magunk is meggyőződhattunk róla, milyen komoly tervei vannak az új tulajdonosnak, és milyen igényesen, ötletesen újítják fel, alakítják ki a PRO VILLAGE kutyaparadicsom épületeit, parkjait. A szeptember 16-17-i KÖN alkalmával ezt a látogatást - a tulajdonos jóvoltából- önök is megtehetik. A valamikori régi tsz busz, a - a kék IKARUS-, óránként jár csak a majorba és vissza. Ne hagyják ki a lehetőséget! Továbbra is ijesztgetnek bennünket, hogy mi lesz a 2000 fő alatti falvakkal 2019 után. A rémhírek szerint nem kell polgármester, nem kell testület majd egy nagyobb (talán szomszédos) falu dönt helyettünk. Most épp az egészségház pályázatunkat utasították el, arra való hivatkozással, hogy nincs a falunak népességmegtartó ereje... Vannak ismét nem nyert pályázataink, de meggyünk előre: az új egészségház helyén a régészeti kutatások megtörténtek és kiírtuk a közbeszerzést egy ez év őszi kezdésre. Most így búcsú környékén elmélázok a régi búcsúkon. Furcsa, hiszen még olyan öreg nem vagyok, de már mennyi minden más lett, mennyire más a búcsú gyerekkorom óta. Emlékeznek? Két mise volt minden vasárnap: kismise és nagymise. Én kicsire igyekeztem mindig, talán az elnevezéséből kiindulva mindig azt hittem az a rövidebb. És nem csak a mise volt kicsi és nagy, hanem a búcsú is. A búcsú utáni következő vasárnap volt a kisbúcsú. A kitartóbb mutatványosok még sokszor egy hétig maradtak falunkban és üritették ki a mi illetve szüleink zsebét. Az igazi búcsúi bál is vasárnap volt. Sokkal népszerűbb volt, mint manapság és másnap, másnaposan mentünk krumplit szedni. Ahogy a krumpli szedés idejét azóta is búcsúmásnaphoz, addig az ültetését egy már sehol sincs ünnephez- április négyhez- a felszabadulás ünnepéhez kötöttük. Azt hiszem öregszem, nagyon belemerültem... Talán még egy búcsúi érdekesség a végére. A búcsúsok a Garab kocsmá (ma még feliratban Kövesd Presszó) és a gőgös kocsmá (ma Fehér Csárda) előtt is kipakoltak egyszerre. A csárda előtt még óriáskerékben is ültem nagypapámmal. Szép búcsút, élményekben gazdag KÖN napokat kívánok!

Fülöp Zoltán
polgármester

A cikk írásakor javában tombol a nyár, aki teheti, bevonul a hőség elől a hűvösebb lakásba. Az óvoda környéke is csendes, megszűnt a zivaj....no, nem a hőség miatt. Megkezdődött a nyári leállás. Mint minden évben, idén is augusztusban tart zárva az óvoda. Ilyenkor végzik a szakemberek a szükséges munkálatokat, ilyenkor történik a nagytakarítás, s ilyenkor veszik ki az óvónénik a szabadságuk egy részét. Sajnos az lenne az igazi, ha minden szabadság kiadható volna, de ez nem megvalósítható. A leállás alatt is van munka: dokumentációk elkészítése, évfázással kapcsolatos teendők, és felkészülés a következő nevelési évre. S ha mindezt figyelembe vesszük, épp csak egy kis lélegzetvételnyi szünet, s kezdődik újra a nevelési év. Mikor Önök ezeket a sorokat olvassák, már újra zajlik az élet az oviban, s megkezdjük a 2017/2018-as nevelési évet. Az a tapasztalatunk, hogy nagyon sok szülő fél a leállástól, megijednek, hogy mit is fognak csinálni az otthon töltött egy hónap alatt. Ilyenkor igyekezzenek minél több időt gyermekeikkel tölteni, sokat játszani, együtt lenni. Szó se róla, fárasztó feladat, de a gyermek számára a szülővel együtt eltöltött idő semmivel nem pótolható. Ha ezt most ebben a korban elmulasztjuk, nem fogjuk tudni bepótolni. Súlyos következményei lehetnek, ha egy gyermek ebben az életkorban nem kap elegendő szeretetet, törődést, egy igazi játszótársat a szülő részéről. S itt a szeretet, a törődés alatt nem azt kell érteni, hogy mindent meg kell vennünk, amit a gyermek kitalál, minden kívánságát teljesíteni kell. Szó nincs erről.... A hangsúly nem azon van, hogy „mindent”, hanem azon, hogy „együtt.” Sokszor nem is képzelik el, hogy a gyermeknek nagyobb öröm egy anya által olvasott mese, vagy egy apával közösen nézett mesefilm, mint az, hogy kap valamit. Ez alatt az idő alatt törekedjünk arra, hogy legyen időnk együtt leülni az asztalhoz reggelizni vagy ebédelni, tudjunk egyet együtt pihenni, vegyünk elő egy társasjátékot, amelyben az egész család részt vesz, vagy a vacsorára, esti fürdésre hagyjunk több időt, mint általában a rohanó hétköznapi idején, amikor lehetőség van egy-egy hosszabb beszélgetésre, „komoly dolgok” megvitatására. Ezek az apróságok nagyon-nagyon fontosak, és többet jelentenek bármilyen megvásárolt ajándéknál. Lehet, hogy ennek a gyümölcse csak a későbbiekben, - lehet, hogy a kamaszkorban érik meg -, de higgyék el, megéri.

A pihenésre, feltöltődésre nem csak nekünk felnőtteknek, hanem a gyermekeknek is szüksége van, hisz az óvodába járás komoly feladat, melyben - akármilyen hihetetlen is -, a gyermekek is nagyon el tudnak fáradni.

Fülöpné Hidegh Csilla
óvodavezető

A bölcsiben igazán jól telt a nyár. Volt medencében pancsolás, piknikeztünk a horgásztónál, vonatoztunk Sopronba, ezt különösen élvezték a gyerekek. Természetesen, a fagyizás sem maradt el. Árnyékos udvarunkon sokat játszottunk, korán kimentünk és mikor nagyon felmelegedett, bevonultunk a hűvös csoportokba mondókázni, mesét hallgatni. Két kisgyermektől elbúcsúztunk, ők szeptemberben kezdik az óvodát. Helyükre pedig szeptemberben új kis lurkók érkeznek hozzánk.

Szeptembertől egy új szolgáltatást is kínálunk a szülőknek, és elsősorban a gyerekeknek. Ez a baba angol foglalkozás. Heti egy alkalommal jön hozzánk Sopronból Némethné Pócsi Zsanett. Tartott már egy bemutató foglalkozást az évfárá Baba-Mama klub összejövetelén. Ha összejön a megfelelő létszámú érdeklődő szeptembertől indul a baba mama angol a bölcsiben.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Kissné Fekete Andrea (bölcsőde vezető)

Kedves Olvasóink!

2017. július 9-24. Két hét az idei nyárból. Felejthetetlen mindazoknak, akik ebben a két hétben Tóthfaluban, majd utána Sopronkövesden együtt táboroztak, Idén először került megrendezésre a két iskola tanulójának részvételével ez a táborozás, melynek célja az volt, hogy megismerjük egymást, jó kapcsolatok szövődjenek a két település gyermekei között, és természetesen az is, hogy mindeközben jól is érezzük magukat. A két hét dús programjáról Timi néni a facebookon részletesen tájékoztatta az érdeklődőket és hamarosan feltöltésre kerülnek a képek az iskola honlapjára is. A tóthfalusi tábor eredményeként létrejött műsort Sopronkövesden is nagy sikerrel adták elő a gyerekek. Amellett, hogy készülünk az előadásokra, volt kirándulás és vetélkedő, tanultunk táncokat, voltunk koncerten, megismertük a Délvidéki Tóthfalu, Magyarkanizsa és Szabadka nevezetességeit. Készültek kézműves munkák, barátságkarkötők, tábori sálak, fürödtünk Ritzingen és kalandoztunk a Lőverek lombjai között. Volt modellezés, és off-road-dozás, volt szív-küldi...és tábortűz. A sok programban az volt a legjobb, hogy nem egymás mellett, hanem együtt éltük át ezt a két hetet, a poénokat, és az izgalmakat. Barátságok kötődtek. Jó volt megélni, hogy ők is magyarok. Mások, de mégis egyek velünk. Ízelítőt kaphattuk abból is, hogy milyen Magyarországon kívül magyarnak lenni. Jó volt érezni egymás szeretetét, és azt, hogy adhatunk valami újat, valami mást a másiknak, amivel ő is több lehet. A gyerekek a tóthfalusi tábor végén az alábbi módon fogalmazták meg azt, hogy mivel lettek többek:

Tóthfalusiak írták:

„Kaptunk egy kis ízelítőt a magyarországi életből”

„Csoportmunka alatt sok olyan szót hallottunk, amit ők másképp értenek: Ilyen például a patika, amin a magyarok gyógyszerterázt, mi pedig lábbelit értünk. Ezekből a félreértésekből nagy nevetések fakadtak.”

„Rájöttünk, a magyarok sokkalta nagyobb szótárral rendelkeznek, mint mi.”

„Az első, amit kaptunk tőlük, az a barátságuk”

„Megtanították a fiúkat rendesen biliárdozni”

„Eszter és Evelin segítettek a nyelvtudásukkal, a dalok megtanulásában.”

Sopronkövesdiek írták:

„Nagyon sok dolgot kaptunk tőletek, a tábortól és a falutól. Először is kezdenénk a legfontosabbal, az új barátokkal és haverokkal.”

„Megismertünk új városokat, melyek nagyon szépek voltak és számunkra új ételeket is, amik mindenkinek ízlettek.”

„Családias, bensőséges együttlétet kaptunk tőletek, amit nagyon köszönünk”

„Megtanultuk, hogy a hitét az ember másképpen is megélheti”

„Pontosságot, amelyet igyekeztünk elsajátítani, és a végére már többnyire sikerült.”

„Megtudtuk, hogy a délvidéki slaggal nem lehetne a kerti fűvet locsolni”

„Köszönünk minden kedvességet, tiszteletet, jó szándékot, amit tőletek kaptunk”

Azt hiszem, hogy az idézetek magukért beszélnek. Többek lettünk mindannyian ezen a héten.

Köszönjük mindazoknak, akik ezt lehetővé tették: a Polgármestereknek és képviselőtestületeknek, a tanároknak, konyhásoknak, takarítóknak, és a segítő szülőknek.

Győri Edit igazgató beszámolója

Táborozni jó!
„All you need is love”
(1. rész)

Egy jókedvű, lendületes táborozó csapatnak adott egy hét erejéig otthont a tóthfalusi Kaszap István Kolégium, július 9-től kezdődően. Az **Útitárs és zenész tábor** résztvevői több településről jöttek el hozzánk, a helyi gyerekek mellett például Martonosról, Temerinből, de még Sopronkövesdről, Tóthfalu magyarországi testvértelepüléséről is érkeztek táborozók azért, hogy együtt legyünk és alkossunk közösen valami egészen felejthetetlen. Magyarországi kis barátainkat, a Sopronkövesdi Általános Iskola igazgatónője: **Győri Edit** és az igazgatóhelyettese: **Téglássy Tímea** kísérték el.

A helybéli **Tutti gyermekzenekar** két sopronkövesdi leánnyal kiegészülve minden délelőtt jó hangulatú, a muzsikaszó mellett a nevetéstől is hangos próbákra vett részt, **Berec Katinka zenetárnő** vezetésével és egy újabb szeretetteljes műsorral lepte meg a szülőket, valamint az érdeklődő falusiakat a vasárnapi szentmise után a templomban. A produkciót, a zene mellett egy kis színjáték is színesítette. A The Beatles együttes vidám nótái mellett, mese és film betétdalokat is adtak elő ezek az ügyes gyerekek, de a hab a tortán, szerintem az volt, amikor elénekelték Oláh Gergő átható szövegű slágerét, melynek a címe: Törj ki a csendből. Annyira szép és helyénvaló volt minden. Az együttes kétségtelenül még inkább belopta magát a közösség szívébe.

A táborozók másik csapatával, az Útitársakkal mindeközben **Bálint Brigitta és László Mária** foglalkoztak, az idei emlékekre való tekintettel átismételték, esetenként kiegészítették a gyerekek Arany Jánoshoz és a Szent László királyunkhoz fűződő ismereteit. Sőt, meg is tanulták, majd vasárnap a misén nagy sikerrel előadták Arany János: A fülemüle című művének egyik feldolgozását, melyet a költő 1854-ben írt. Ebben az időben Arany jegyzői munkát végzett Nagyszalontán, és a bírósági tárgyaláson számos esetben találkozott nevetséges perlekedéssel. A vers műfaja satíra, amely nevetségessé teszi az emberi visszasságokat. És valóban: volt is nevetés bőven, mivelhogy ez a néhány tehetséges fiatal, mindent beleadva játszották el szerepeiket, maguk és a közönség legnagyobb szórakozására. A délutánokat közösen töltötte a két társaság és különféle érdekes programokon vettek részt. Hétfőn megalakult az a négy csapat, akik egész héten át játékos keretek között versenyeztek egymással. Aznap, készíteniük kellett saját zászlót, kabalát, plakátot, valamint írniuk kellett egy-egy csapatszlogent és ezeket este be is mutatták a többieknek. Kedden Rózsa néniel és segítőivel: Margit néniel, valamint Marika néniel kézműveskedtünk, este pedig a csapatok nagyon mókásan kidolgozott táncbemutatókat tartottak megadott stílusokban. Bizony, a hangulat már a második este a tetőfokára hágott. Az előadások után kólintunk, twisteltünk, limbó hintóztunk. Szerdán délután ellátogattunk Kanizsára, sétáltunk a Tisza-parton, fagyiztunk a korzón, megpihentünk a Népkertben, este pedig Rafael testvérnél vendégeskedtünk, ahol még a Tutti is koncertezett. A rendházat szépen meg is töltötték a kíváncsi kanizsai lakosok. Csütörtökön a sopronkövesdiek, a tóthfalusi helyi közösség jóvoltából megismerkedtek Szabadka belvárosával és az elbűvölő környezetben lévő Palicsi-tóval, mi pedig Dukai Tímea óvó néni közreműködésével vidám, szép színes pólókat készítettünk magunknak. És amikor az ember azt hinné, hogy már egyszerűen nem lehet überelni valamit, akkor a jó Isten bebizonyítja, hogy téved. Este, tudniillik, Oliver Petkovic – aki egyébként a Tutti gitártanára – jazz együttese lépett fel a barátságos kis tourinform iroda tornácán. Fantasztikus volt: minőség, tehetség, jó hangulat és táncos lábak találkozása, őszintén szólva nem is igazán lehet átadni azt a nagyszerű érzést, amikor láttam ezeket a fiatal gyerekeket, a nevelőket, sőt, még Faragó Zoltán magyarországi nyugdíjas csoportját is, ahogy együtt, önfeledten táncra perdültek. Több kellene az ilyesféle mulatságból mindenki életébe. Pénteken a négy csapat versenyzett egymással, voltak különféle feladatok a faluban, így a vendég gyerekek is megismerték egy kicsit a mi szeretett Tóthfalunkat, aztán pedig izgalmas és mulatságos sorverseny várta őket a plébánia területén. Szombatra meghívást kaptunk a helybéli Hagyományok Háza Egyesület 10. születésnapjához, a tájházba, Rózsa néniékhez. Nagyon élvezték a gyerekek. Varrtunk, szőttünk, fontunk, ragasztottunk, festettünk, sőt, még seprűt is kötöttünk. Számomra nagyon pozitív, hogy még mindig lekötik a mai ifjakat az ilyen kézműves elfoglaltságok. Ha kínálunk nekik alternatívát, akkor tudnak okosan választani. Este táncoltunk még egy kicsit, mert táncolni jó: összehozza az embereket, aztán pedig fáradtan, de rettentő boldogan dőltek bele az ágyaikba, hogy vasárnapra ébredve teljes erőbedobással vehessenek részt a tábor záróműsorán. Én ezúton szeretném még egyszer megköszönni minden kedves tóthfalusinak, aki felajánlotta a segítségét, hogy ez az esemény ilyen magas színvonalon és gördülékenyen lebonyolódjon, köszönöm a kollégáimnak együttműködésüket, tenni akarásukat, megértésüket és elsősorban köszönöm nektek, táborozó gyerekek, hogy voltatok nekünk és hogy ilyenek voltatok amilyenek! Azt kívánom, hogy sose veszítsétek el a lelkesedéseket!!

A tábor azonban többnyire csak nekem ért július 16-án véget. Estefelé indultak haza Sopronkövesdre a vendégek és velük tartottak a „mi gyerekeink” is, Katinka és Brigi kíséretében. Ezennel át is adnám a képzeletbeli tollat Bálint Brigittának, hogy ő is elmesélhesse a táboros élményeit.

László Marcsi

Táborozni jó!
„All you need is love”
(2. rész)

Ahogy már Marcsi említette, a táborozás 16-án folytatódott. A 420 km-re lévő testvértelepülésre, Sopronkövesdre, 17-én hajnalban érkeztünk meg. Már akkor megéreztem az ottaniak vendégszeretét, amit amúgy egész héten tapasztaltunk. Nagy szeretettel fogadtak bennünket. Nagyon összetartó kis csapatot ismertünk meg. Az általános iskolában dolgozó tanári karral is megismerkedtünk a hét folyamán, ugyanis minden nap két tanár, tanító foglalkozott a gyerekekkel különféle témakörökben. Volt barátságkarkötő készítés, angolozás, citerázás, városnézés, kirándulás és számos olyan tevékenység, amit a táborlakók nagyon élveztek.

Hétfőn két kedves tanító néni megmutatta, hogy hogyan kell barátságkarkötőt készíteni. Volt olyan gyerek, aki már ismerte a technikát, de attól figyelemmel kísérte a magyarázatot. Délután egy kis falujárás volt. A tóthfalusi és sopronkövesdi gyerekeket két vegyes csapatba osztották és egy térkép segítségével körbejártuk a falut. Megnéztük a szobrokat, majd a cél az Agg-hegyen található kápolna területe volt, ahol már vártak bennünket a nyársak és a szalonnák. Ott egy közös sütögetéssel zártuk a napot. Másnap egy csodás reggelre ébredtünk... Ellátogattunk az általános iskolába, ahol már vártak ránk a citerák. Mielőtt megtanultunk volna a hangszeren játszani, megtanultunk néhány dalt. Nem volt túl nehéz feladat a gyerekek számára, ugyanis mindenki játszik valamilyen hangszeren. Szerdán megtudtuk, hogy hogyan kell készíteni a langallót, és volt szerencsénk megköstölni is. Miközben kemenében sült a vacsora, kendőket készítettünk. Tóthfalu és Sopronkövesd felirattal. Mindenki nagyon örült ennek, még eggyel több dolog ami összeköt bennünket. Este a sopronkövesdi lakosoknak is előadtuk a műsorunkat, amit már a tóthfalusi záró misén bemutattunk. Itt is nagy sikert aratott úgy a Tutti zenekar, Berec Katinka vezetésével, mint az Útitárs részben feldolgozott Arany János: Fülemüle című darab. A két előadás között egy népmesével kedveskedett Bálint Brigitta, aki a Bolond Mihók című mesét mesélte el, ami sokak arcára mosolyt csalt. Csütörtökön a nem messze lévő gyönyörű várost néztük meg, Sopront. Majd egy kalandparkban töltöttük a délutánt, ami nagyon nagy élmény volt a gyerekeknek. Leküzdheték a félelmeiket ezen a csodálatos helyen. Fáradtan, de sok élménnyel tértünk vissza a szálláshelyünkre, majd egy kis pihenő után, mindenki gyakorolt a másnapi karaoke előadásra. Hamar ágyba is kerültünk, mivel másnap reggel a nem messzi Ritzing nevű településre látogattunk el, ahol egy nagyon szép tóban meg is mártózhattunk. Körülbelül hat óra úszás, csúszdázás, pancsolás után visszaérkeztünk, és már el is kezdődtek az utolsó simítások, próbák az esti bemutatóra. Kicsit szokatlan volt a gyerekeknek ez a műsorszám, de az est végére fergetes hangulat alakult ki. Közös karaokézunk és táncoltunk. Ki is fáradtunk az eseménydús nap után és hamar el is foglalta mindenki a saját ágyát. Szombaton már kezdtünk pakolni a bőröndjeinkbe, ami egy kicsit el is szomorított bennünket. Olyan gyorsan elmúlt ez a néhány nap... Délután viszont jókedvűen indultunk el a sopronkövesdi modellezőket meglátogatni, a bemutatójukat megnézni. Lenyűgözték a gyerekeket a kis repülőgépek különféle fordulatai. Ez után tovább haladva már az off-roadosok vártak bennünket, akik minden egyes táborlakót elvittek egy kis körre, ahol megmutatták, hogy mit is jelent tulajdonképpen off-roadozni. Elmesélték, hogy egy nemrégiben megrendezett versenyen igen jó eredményeket értek el. Ezt tapasztalhattuk is a bemutató körökből. Miután megjártunk árkot, bokrot, elindultunk a Kotecsi vendégházhoz. Már messziről érezhető volt a vacsora illata. Ugyanis egy finom gulyást készítettek nekünk. Vacsora után egy sorverseny következett, ahol négy csapat versenyzett. Érdekes feladatokat kellett elvégezniük a csapatoknak. Majd a táborvezetők, Edit és Tímea, mindenkinek kiosztott egy oklevelet. A lapon a neve alatt mindenki kapott egy kis leírást, amivel ebben a két hétben kitűnt a többiek közül. Néhány kedves mondat, ami örökre megmarad, az élmények, a barátságok, az emlékek mellett. Nagyon megható volt mindenki számára az utolsó este. Talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy mindenkinek potyogtak a könnyei, kinek jobban, kinek kevésbé. Elénekeltek közösen az Ismerős Arcok: Nélküled című dalát.

Ebben a két hétben, talán ha még nem is értették meg a táborlakók, de érezhették, hogy mi tényleg egy vérből vagyunk. Egyik

gyerek szájából elhangzott egy mondat, ami ezt bizonyítja. Ez a mondat, talán ennek a két hétnek a legtöbbet elmondható egy mondata: **„Olyan furcsa lesz otthon, mert már megszoktunk itthon...”**.

Ezzel mondattal zárnám a beszámolót, ugyanis ez tényleg mindent elárul a táborokról. Köszönöm, hogy veletek táborozó gyerekek és felnőttek átélhettem mindezt a csodát ebben a két hétben. Hamarosan újra találkozunk. :-)

Bálint Brigitta

Az Agg-hegy Szent Lászlója

Sopronkövesd legmagasabb részén járunk. Gyönyörű a kilátás. Ellátni a Fertő-tóig, ha tiszta, páramentes az idő. Egy kis tisztáson, erdei fák ölelésében áll a feszület telis-tele virággal, és itt áll a felújított kis Szent László-kápolna. Madárdal köszönt minket. A természet ölelésében megbúvó több száz éves kegyhely békét, csendet teremt a zibongó léleken. Kavargó aggodalmink elhalkulnak, és helyét betölti az áhítat, a harmónia, amelyből kiestünk a lélektelen rohanásban. A testet-lelket felüdítő sétára juttatni kell időt, hogy a fáradt ember erőt kapjon, s benne a lélek felfrissülve, megtisztulva, örömmel tudjon élni. Mert az emberek ennek tudnak legkevésbé örülni – önnön létezésüknek. Talán mert bele sem gondolunk – a létezés csodájába, a teremtés misztériumába. Sopronkövesd: Agg-hegy, Szent Lászlója – hitünk védelmezője. Szerte a világon, ahol magyarok élnek, él az ő emlékezete. Templomok, kápolnák védőszentje, helységek, utcák nevében ma is köztünk van. A magyar nemzet 1992-ben emlékezett meg László király szentté avatásának 800. évfordulójáról. Régi középkori írásokban ezzel a megtisztelő jelzővel illették Lászlót: „Szűz Mária választott vitéze.”

László – a magyar nép összes erényének megisméjlesztője. Hálával tartozunk a Gondviselésnek, hogy őt nekünk adta. Lovag volt. A lovag nemcsak a férfias bálványnak, harciasságnak, hanem a gyengédségnek, finomságnak, a nők védelmének példaadó képviselője. Védelmezője a becsületnek, árváknak és özvegyeknek.

A szent király egész életében különösen fontosabb elhatározásai és döntései előtt, kapcsolatot szerzett Istennel, mindenkor segítségét kérve. Lászlóról tudjuk, hogy nem pusztán látványossággént, hanem a maga éjszakai visszavonulásában is, amikor senki sem látta, hogy ő az uralkodó, felkereste a templomot, éjt nappá téve imádkozott népéért és önmagáért. Az egyik belső udvarnok a hagyta ránk, hogy éjszaka idején, mikor bepillantott a templomba, látta László királyt imádság közben, ahogy fölemelkedett és szentként ragyogott. A legendák, elbeszélések szerint

többször megjelent Lászlónak a Boldogságos Szűz Mária, aki meggyógyította. Magyarországon akkor Sálamont volt a király. Azért lett mégis László a főurak

felkérésére a király, mert ahogy a hagyomány mondja, és az Anjou-legendárium egyik képén is láthatjuk, maga Mária teszi László fejére a koronát. Személye forrása lett egyfajta szájhagyománynak, az erre épülő hősi költészetnek, mondaszövegsnek, legendáknak. Már 1192-ben keletkeztek liturgikus szövegek, himnuszok, versek, ahol Szűz Mária választott „vitézének” és a „haza bajnokának” nevezték. És folytatódik Janus Pannoni-
uson kezdve századokon át. Később József Attila, Arany, Tompa Mihály és Juhász Gyula verseiben. Nemzeti királyaink közül Szent Lászlót ábrázolták legtöbbször a magyar festészetben és szobrászatban. Csupán a 14. században kristályosodott ki sajátos jelvényé a kettős kereszt pajzs és jogar, míg az utóbbit felváltja a bárd.

Alázatosság? Önmérséklet? Mindkettő ott rejtőzött Lászlóban, ez az egyetlen tény elegendő volt arra, hogy kortársait figyelmeztesse: a királyi hatalom fölött ott van az Égi király, Isten hatalma! László, bár király, mégis alattvaló, döntései, tettei, az isteni törvényekhez igazodtak.

Ének:

„Sziklahitű László, ki nem ismersz félelmet,
Légy ereje, pajzsa gyengesziű népednek:
Ingadozó lelkek, sok csapással vertek,
Tőled kérnek védelmet.”

Szeretettel küldöm soraimat a Hírhozó-Család minden olvasójának, édesapám emlékének és minden Szentlászló helységnevű községnek. (Bakonszentlászló, Búcsúszentlászló, Bükkszentlászló, Jászszen-
tőlászló, Pilisszentlászló, Püspökszentlászló, Szentlászló, Vác-
szentlászló, Zalaszentlászló...)

Kérem, hogy aki tudja a Nagy-Magyarország összes többi Szent László helységét, kérem küldje be a Hírhozóba. Szeretettel és köszönettel

Papp Anna,
Nagysimonyi-Nagylózs

Dr. Erdélyi Miklós rovata

Idézetek a lelki egészségről

„Ha rosszak a mindennapok, végül rossz lesz az egész élet. A tartalmas, jó élet egyik legfontosabb titka, hogy nem szabad maradékot hagyni. Minden napot, minden élethelyzetet, minden életkori szakaszt a maga teljességében, maradványok nélkül kell végig élni.”

(Popper Péter)

„Az önmagával vívódó, elégedetlen, helyzeteivel küszködő ember lehet pszichésen egészséges, sőt! – belső küzdelmei éppen az egészségéből, problémabelátásából, a változás és a változtatás igényéből fakadnak.”

(Popper Péter)

„A magunk kis világában megteremthetjük a belső békét, az egyensúlyt, a harmóniát azáltal, hogy rendet teszünk belül és kívül is. Mert ahogy odabent rend van és béke, úgy elrendeződnek körülöttünk is a dolgok, és sokkal jobbnak találjuk a külvilágot is.

(Bagdy Emőke)

„Felelős vagy a gondolataidért, mert a képzelőerőddel is teremthetsz vagy rombolhatsz, élhetsz vagy visszaélhetsz!”

(Bagdy Emőke)

„Siker az, ha viszonylag kiegyensúlyozottan tudok élni, ha kibírom önmagam, nem leszek magamtól depressziós, a családom sem lesz tőlem, és én sem a családomtól. Ezek valódi sikerek az életben.”

(Vekerdy Tamás)

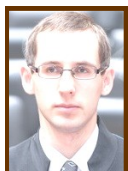
A Baba-Mama Klub nyári összejövetelén idén is megemlékeztünk az anyatejes táplálás fontosságáról. Azt, hogy ennek jelentőségével a sopronkövesdi anyukák nagyon is tisztában vannak, jól mutatja, hogy a 13 csecsemőnk-ből 11 jelenleg is kap anyatejet, vagy legalább 6 hónapos koráig szoptott.

Az anyatej összetétele és mennyisége alkalmazkodik a baba igényeihez. Nincs „gyenge”, „híg” vagy „túl erős” anyatej. A szoptatás elején hígabb, tejcukorban gazdagabb, második felében zsírdúsabb tejhez jut a csecsemő, így fél éves koráig más folyadékra, vagy táplálék kiegészítésre nincs szüksége. Az anyatej összetétele a gyermek igényeihez alkalmazkodva folyamatosan változik, a gyermek fél éves kora körül, a mászás, a „mindent megkóstolás” időszakában megnő az immunfőhőjék koncentrációja, és egészen a szoptatás végéig igen magas marad.

A szigorú szoptatási rend helyett ma már a baba igénye szerinti szoptatás javasolt. Így biztosítható a kicsi folyadék- és táplálékigényének fedezése. Az anyatej termelését a gyermek étvágya szabályozza. Igény szerinti szoptatás mellett működik a kereslet - kínálat elve, vagyis ha kevés az anyatej mennyisége, még több szoptatással tudjuk serkenteni a termelődését, míg egy idő után pontosan annyi anyatej termelődik, amennyire a babáknak szüksége van. Az anyatejben a baba számára szükséges összes tápanyag megtalálható. Ha úgy érezzük a kicsi szomjas, éhes, szoptassuk gyakrabban. Ne vegyük el az értékes anyatej helyét más folyadékokkal! Mivel az anyatej könnyen emészthető a kicsi számára, a kizárólag anyatejjel táplált babák hamarabb megéhezhetnek, mint a tápszerrel táplált kicsik. Kivétel ez alól a nyári időszak, vagy betegség. Nagy melegben, vagy láz esetén ugyanis szükség lehet kiegészítő folyadékpótlásra is.

A megemlékezést követően egy vidám délelőtti időt töltöttünk együtt a Tündérvirág Napköziben, Némethné Pócsi Zsanett vezette mondókázós, dalolós „Babybell Baba Mama Angol” bemutatón. Ősztől az érdeklődőknek lehetőségük lesz rendszeresen járni ilyen foglalkozásokra.

Kelemen Dávid rovata

Szeptember – október

- 1603. szeptember 8-án zsinatot hívtak össze Kövesden, amelyen elsősorban helyi jelentőségű panaszokat vizsgáltak ki. Ne feledjük, hogy ebben az időszakban a földesúr vallásváltoztatása következtében a lakosság is ágostani hitvallású evangélikus volt.
- 1697. október 24-én egyházi látogatást tartottak Német Kövesd faluban, amely ekkor Széchényi György zálogbirtoka volt.
- 1865. szeptember 20-án adták át a forgalomnak a Sopron–Kanizsa vasútvonalat. Sopron és Szombathely között csak Zinkendorf (Cenk), Schützen (Lövé), Bück (Bük) és Acsád községekben hoztak létre vasútállomást, Kövesd megállóhelynek ekkor még csak vasúti őrháza volt.
- 1872. szeptember 3-án született Sopronhorpácson Rupf Sándor, aki 1900 és 1936 között Sopronkövesd plébánosa volt.
- 1916. szeptember 18-án a 309 kg-os, 1791-ben készült Köchel-féle nagyharangot, 1917. szeptember 27-én pedig a 186 kg súlyú, 1883-ban öntött Seltenhofer-harangot szerelték le a sopronkövesdi templom tornyából. A harangércet hadi célokra vették igénybe.
- 1925. október 9-én született Sopronkövesden Dr. Győrvári István egyetemi tanár és tanszékvezető. Több mint 37 éven át alkotó részese volt a Gödöllői Agrártudományi Egyetem oktató és kutató munkájának.
- 1934 szeptemberében kapott építési engedélyt Kovács István vegyeskereskedő, hogy felépítse ma is meglévő villáját. (Az épületben található az orvosi rendelő.)
- 1942. október 17-én este tíz óra körül kisebb tüzeset volt Sopronkövesden. „A tűz Hulcz József 154. sz. házának pajtájánál ütött ki és gyorsan déli irányban terjedt egészen a 146. házig. Pajták, ólak, szalmakazlak és a betakarított takarmány megsemmisült, gyümölcsfák elégtek.” – olvasható a korabeli beszámolóban.
- 1979. szeptember 8-án, a templom búcsúnapján áldotta meg Kisberk Imre székesfehérvári püspök a Gombos Lajos őrbotyányi műhelyében készült 210 kg-os harangot. A peresztegi születésű Kisberk püspök gyermek- és fiatalkorának nagy részét Sopronkövesden töltötte.

Helyesbítés: előző összeállításunkban véletlenül 1340-es évszámot írtunk az 1430 helyett. A hibát ezúttal szeretnénk korrigálni.

Kelemen Dávid

dr. Barkó Péter rovata

Hittantábor Kőszegen

2017. június 21-24. között a sopronkövesdi és lövői hittanos gyermekek, mintegy 30 fő, Hanis Petra hitoktató vezetésével Kőszegen vettek részt a nyári hittantáborban. A szállás a kőszegi verbiták ifjúsági házában volt. Az első nap ismerkedéssel, hittanos versenyfeladatokkal telt. A gyermekek három csoportba voltak beosztva, így a versenyeknél és a napi mosogatásnál is ezen csoportokba dolgoztak. Első este éjfélkor ellepték a "rókák" az udvart, ezért a gyermekeknek elemlámpa segítségével el kellett "fogni" őket: azaz megkeresni az udvaron, fűben-fában eldugott rókás képeket. A tábor második napján a kőszegi erdőben volt egy kirándulás: a táborozók megtekintették a Szulejmán kilátót, ahonnan nagyszerű panoráma nyílt a városra és környékére, majd a Hétvezér-forráshoz sétáltak el. Este a lövői szülők lángossal vártak az éhes táborozókat. A harmadik napon délelőtt megnézték a kőszegi várat, ahol a gyerekek a régi kor ruháiban járhatták végig a vár termeit. Délután szintén szülők segítségével Bükre utaztak és fürödtek egy nagyot. Vacsorára pedig pizza volt a nagy meglepetés. A tábor utolsó napja Sopronkövesden, a Szent László napi búcsúra való készület jegyében telt: az Agg-hegyi kápolnánál a hagyományörzők bemutatói után Pete-Polgár Máté atya által celebrált szentmise zárta a napot. Köszönjük a gyermekeknek és szüleiknek, valamint a tábor támogatóinak a felejthetetlen napokat! A táborozókról a fotó az Agg-hegyi Szt. László szobornál készült.

A sportot 3 éves koromban kezdtem el. Táncolni viszont 11 éve táncolok. Az évek során rengeteg versenyen megfordultam és szerencsére sikerült nagyon szép eredményeket elhoznom/elhoznunk! Országos, Európa illetve Világbajnoki dobogós helyezések. Ezek azok az eredmények, amelyekben visszaköszön a sok munkám. Heti 4-5 edzésen veszek részt, verseny időszakban ez több, 6 edzés. Az Aida, egy hirtelen jött lehetőség volt. Edzőnk Horváth Zoltán, (akinek köszönhetem, hogy eljutottam idáig) szólt, hogy menjek a színházba, mert van egy egyszeri lehetőség. Semmi többet nem tudtam, mi ez hogyan és hogy miért? Igazából ott céltudatosan keresték fel az edzőnket hogy kellene pár táncos a darabba. Az első megbeszélésen megtudtunk mindent. Elmagyarázták hogy mi ez és hogy mivel jár. Nem volt könnyű döntés, mert rengeteg mindent fel kellett érte adnom vagy legalábbis szüneteltetni egy jó időre. A próbák minden egyes nap folytak. Délelőtt és délután aztán késő estig. Ez ugye hozza magával azt, hogy nagyon nehéz volt az iskolában felzárkózni. Mivel év vége volt és a tanárok is örültek a sikeremnek ezt szerencsére jól megoldottuk. A családom már az első perctől kezdve mondta, hogy nem lesz egyszerű nem csak fizikailag, de szellemileg sem. És hát ki gondolta volna, igazuk is lett. A felkészülés ideje alatt nem tudtam másra gondolni, csak arra, mint az előadás, az előadás és az előadás. A legtokéletebbet akartam nyújtani, hiszen a közönség ezt várja. Hosszú volt, nehéz és idegőrlő. Azt hittük az összes próba felesleges és hogy ez sehol nem fog megfizetődni... viszont amikor a premier meghajlásnál állva tapsolt a közönség, minden táncos társam szemébe könny csordult és egyre erősebben szorítottuk egymás kezét. Az volt az a pillanat, amikor elengedtünk minden kétséget, hiszen egy olyan érzést tapasztaltunk meg, amit nem lehet szavakba önteni. Hihetetlen nagy élményben volt részem! A darabot még játszani fogják. Tovább tanulás miatt nem biztos, hogy tudom majd vállalni a szereplést, hiszen nem a színházban fogok elhelyezkedni. A sporttal szeretnék foglalkozni és a sport karrieremet építeni.

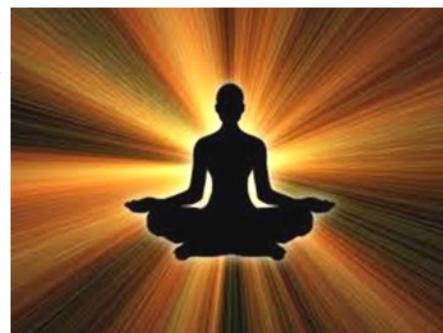

Radics Bettina beszámolója

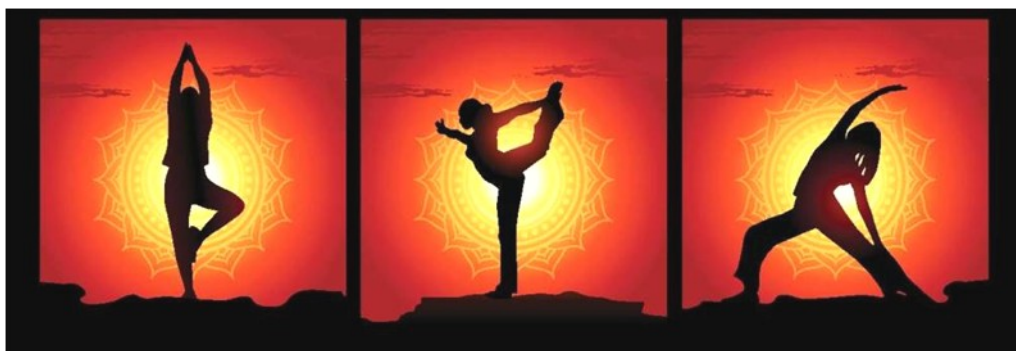

Jógáz(z)unk és él(j)ünk Sopronkövesden

Két évvel ezelőtt, amikor Sopronkövesdre költöztünk, olyan munkakörben sikerült elhelyezkednem, ahol egész nap ülő munkát végeztem. Megismerkedtem pár hasonló helyzetben lévő emberrel és beszéltünk róla, milyen jó lenne kicsit tornázni, hogy átmozgassuk magunkat és ellensúlyozzuk az egész napos ülés hatásait. Mivel régebben jógáztam, mondtam, hogy megszervezem a közös tornázást egy kis nyújtás, jógázás keretében, mert az mindenképpen jó egészségmegőrző, tartásjavító mozgás. A jógában testi gyakorlás mellett a légzés is kiemelt szerepet kap, mivel azonnali, közvetlen hatással van az emésztésre, a hormonrendszerre és az idegrendszerre egyaránt. Jógázás közben figyelünk a mai modern, felgyorsult világ ingereiről saját belsőnkre irányul, figyeljük testünk reakcióit és határait. A gyakorlatok kivitelezése során elménk megnyugszik, a vérnyomás csökken, oldódnak a feszültségek, elindul a testtudat fejlődése. Elengedjük a nap során bennünk felgyülemlett stresszt, jókedvvel és örömmel próbáljuk az „ászanák” (jógapózok) helyes kivitelezését. Igaz, ez nem mindig sikerül tökéletesen, de azért próbálkozunk kitartóan. Érezhetően lazábbak, fittebbek, mozgékonyabbak vagyunk és mindig jól esik egy kicsit találkozni, beszélgetni egymással, majd jógázás után feldobódva, energiával feltöltve távozni. Az Önkormányzat jóvoltából az Alkotóházban kaptunk lehetőséget heti rendszerességgel ingyenesen jógázni, amit ezúton is nagyon köszönünk! Általában négyen-öten vagyunk, akik rendszeresen járunk, vannak akik csak alkalmanként jönnek, de szívesen fogadjuk az új jógázni vágyókat is. A gyakorlatokat kezdő szinten végezzük, bármikor lehet csatlakozni. Időpont: kedd 18.30-19.30. Jelentkezni a 30/470-0210-es telefonszámon lehet, nem szükséges hozzá más csak elhatározás, kitartás, kényelmes ruházat és egy matrac.

Kozma Györgyi

Életképek

Nálunk táboroztak a tóthfalusi gyerekek

Ahogy már említettük, a kövesdi Agghegyhez vallásos szokások is kötődtek. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a hegynek világi „rendtartása”, úgynevezett „frángja” is volt. Cikkünk első részében a hegy 1784-ben lejegyzett dokumentumból és annak 1812-es változatából idézünk. A „rendtartás” elsődleges célja a rend fenntartása és a termés védelme volt. A szőlőket és gyümölcsösöket, a hegybe vezető utakat és kapukat a lehető legnagyobb rendben kellett tartani. Ha például a gazda gondatlanságából „*valamely Marha bé mégyen, 's kárt okoz*”, a gazda volt köteles a kárt megtéríteni. A gyümölcszedés korabeli szokása ez volt: „*A' mi a' nyári gyümöltsöt illeti: a melly olyan helyen áll, hol a szomszédnak is által hull, valahová esik, azon ember föl szedheti; a' mi a' téli gyümöltsöt illeti: szokás szerént úgy szokták szedetni, hogy egy póznát a barázdából egyenesen föl állítván, és így mellik másiké lészen, le szedheti, ha pedig valamelly résznek nehézségére lészen, az Hegy Mester fogja el intézni.*” A dokumentum a hegymester és a szőlőpásztorok hivatalával is foglalkozik: „*A Pásztorok éjjel nappal úgy vigyázzanak, hogy valami kárt ne valljanak: nem a' Korstmákat, vagy házokat őrizzik, hanem szüntelen a' Szőlőben maradjanak.*” A szőlőhegyi rendtartásból nem derül ki, de az 1830-as években már feljegyzés történik arról, hogy a kövesdiek szombat délutánonként nem dolgoztak a szőlőhegyen. Ennek oka valószínűleg a Szűz Máriának szentelt szombat megtisztelésében, és a vasárnapra, az Úr napjára való felkészülésben keresendő. A helybeliek által „fráng”-nak nevezett szokás a környező települések némelyikében is (például Lövön, Lózson és Cenken) kimutatható volt. A már idézett „rendtartás” még csak a szentmiséken való megjelenéssel foglalkozik: „*Vasárnapokon, úgy ünnepeken az Isteni szolgálat előtt valaki szekérrel, vagy másképpen gyümöltsöt szed, vagy szedet, es tapasztaltaték, fűzet büntetist 5. f[loren]i és meg fogatván bé zárrattatik, addig ki sem bocsattatik, mégh le nem fűzeti.*” Az 1812-ben készült változatban ezen felül még az is szerepel, hogy ha „*Valaki a' sz[en]t mise, és praedicatio alatt az hegyen találtatik, fűzet 5. f[lorintot]...*” A szombat „fráng”-ja az 1950-es évekig biztosan élt Sopronkövesden, az ezt követő politika, társadalmi és gazdasági változások azonban megnehezítették a vallásos buzgalomból megfogadott munkaszünet megtartását.

Forrás: Hegytörvények és szőlőtelepítő levelek Győr és Sopron vármegyéből (1551–1843). Közreadják: ÉGETŐ Melinda–DOMINKOVITS Péter. Budapest, 2004.

Kelemen Dávid

Temesvári Pelbárt, Hunyadi Mátyás király udvari papja a következőket írja Szent László királyról:

Mindig a kunok futottak előtte. Egyszer azonban a nagy diadálnak szinte szörnyű kudarc lett a vége. Eszük nélkül szaladtak a kunok, egyszerre csak, mit gondolt, mit nem a kun vezér, szórni kezdte tarsolyából a csengő aranyat s ezüstöt, s intett a vitézeinek is, hogy csak hányják el azok is, ami pénzük van. Na, a magyarok egyszeriben félbehagyták az üldözést, s mohón szedték föl a pénzt. - Hagyjátok! Hagyjátok! – csendült végig soraikon László hangja. – Ráértek erre később is! Utánam! Hajtsuk a kunt, hajtsuk!

De hiába, a magyarok nem hallották László szavait. A tenger pénzét látta mind! Hiszen csak ez kellett a kunoknak. Amint a magyarok a pénznek estek, megállapodtak a futásban, s visszafordultak, hogy rájuk csapjanak. László szomorúan tekintett föl az égre: imádkozott, onnan várt segédelmet.

Isten meghallgatta a szent életű király imádságát, s ím, halljatok csudát: azok a ragyogó sárga aranyok, azok a tejfehér ezüstök egytől egyig kővé változtak. A magyarok megértették Istennek csudás intését, lóra kaptak mind, s „haj, kun, haj!” kiáltással újra úzóbe fogták a kunokat, s meg sem is pihentek, míg az országból ki nem kergették őket...

A legenda kialakulásában a lovagkirály honvédő háborúi mellett, a likacsosházuak törzsébe tartozó 40–50 millió éve kihalt egysejtűeknek, a Nummuliteseknek van szerepe.

A nummulites elnevezés a latin *nummus* "pénzérmecske" szóból származik, ugyanis nagyméretű, lencse alakú, néhány millimétertől több centiméterig terjedő nagyságú kövületeik, melyek máig fennmaradtak egykori élőhelyeik helyén, pénzérmére emlékeztetnek. A mediterrán övezetben és az eurázsiai hegységrendszer üledékeiben kőzetalkotó mennyiségben találhatók meszes héjaik.

A mai is élő rokonaikhoz hasonlóan rendkívül érzékenyek lehettek a környezeti feltételekre. Csak a tiszta, trópusi, normál sósvízi tengerekben éltek, kizárólag a mai mediterrán régió csendes, mézsiszapos aljzatú sekélytengeri vizeiben. Feltehetően a meszes vázuk pórusain keresztül szálszerű lábaikkal jutottak hozzá planktonikus táplálékukhoz. A meleg, meszes aljzatú tengerből fel tudták venni a házuk építéséhez szükséges kalciumot.

Lelőhelyeik a Bakonyban, Dudar és Magyarpolány környékén, vagy Budapesten a Mátyás-hegyen vannak. A Pál-völgyi-barlangban és a Szemlő-hegyi-barlangban is nagy számban figyelhetjük meg fosszilis maradványaikat. Kincsesbánya település előtagjában a "kincses" név is rájuk utal.

Kazinczy Péter rovata

KÖZLEKEDÉS

A program helyszínek között kisvonat, Csepel teherautó, lovas kocsi és régi IKARUS busz közlekedik ingyenesen.

GASZTRONÓMIA

Több kiállítás helyszínén kóstolási lehetőséggel is várják a látogatókat, a Plébánián, a kubikos talicska kiállításnál (sajtkóstolás), a Retro kávéházban, Bécsi kávéházban és a Piac téren (rétes nyújtás és kóstolás).

ÖKO JÁTSZÓTÉR

(Szombat – Vasárnap 10-18 óráig, Templomkert)

Környezettudatos programok, interaktív, gondolatébresztő játékokon keresztül modellezi a környezetvédelem, az energiatakarékosság, a szelektív hulladékgyűjtés és az újrahasznosítás eszközeit, folyamatait valamint környezettudatos szemléletmód kialakítását.

Az Utazó Planetárium idén is vár kicsiket és nagyokat az iskola tornatermében naponta 10-18 óráig. Vasárnap 14 órától kézműves foglalkozás keretében bőr karkötőket készíthetünk, 15 órától a Csemete Bábszínház szórakoztatja a kicsiket.

APNOÉ ZENEKAR

Az Apnoé műsorában együttműködik tradíció és innováció, hagyomány és megújulás: a régiből építkeznek, de mai tartalmakat hordoz. Rock and rollba oltott sűrű csárdás, kuruc funky és pszichedelikus legényes, százéves dallamok és kortárs tánczene fonódik össze lüktető egésszé. A zenekar nem mindennapi hangszerelésben, erdélyi vonósbandákat idéző lendülettel muzsikál, stílusérték munkájuk gyümölcse valóban új, friss műfaj: a "powerfolk".

A folyamatosan újat álmódó zenekar a legkisebbeket is a népzenehez csalogatja: gyermekműsorukkal interaktív népzenei utazáson keresik Binde bácsi kecskéit a Dunántúltól Moldváig, és vissza.

Gyermekműsor (szombat 17 óra, Piac tér), APNOÉ buli felnőtteknek (20-21:30 Piac tér) - rossz idő esetén Fehér Csárda

NEMADOMFEL Együttes

A Nemadomfel Együttes egy olyan integrált zenekar, amelyben a szólisták kivétel nélkül sérült (mozgáskorlátozott, értelmileg akadályozott és látássérült) előadók. Repertoárjukban saját szerzemények, s ismert klasszikus slágerek is megtalálhatók. Színvonalas zenéjükkel, elgondolkodtató dalszövegeikkel, őszinte lelkesedésükkel és az elmaradhatatlan „nemadomfel” életérzéssel mindenhol emlékezetes élményt nyújtanak a Nagyerdeműnek. (Szombat 10-11 óráig Piac tér)

VILLON TRIÓ

(Szombat 12:30-13:30 Alkotóház parkja)

A VILLON TRIÓ együttes KISS BARNA legversesebb zenekara, melynek műsora Francois Villon kocsmaballadáira, Weöres Sándor és Petőfi Sándor megzenésített verseire épül, s Kiss Barna saját dalaival egészül ki.

Zenekar tagjai: Kiss Barna - ének, gitár, Kovács R. Gabesz - szájharmonika, vokál, Németh-Szabó "Némci" Tamás - dob, vokál, Wágner Márk Zsolt "Sting" - basszusgitár

„HETESFOGAT”**(vasárnap 12:30-13:30 Kotecs vendégház, 14:30-kor Piac tér)**

A Püskövesdről már jól ismert Cseh György és barátai szórakoztatják az érdeklődőket európai népek dalaival. A népzene mai hangszereléssel átváltva gitárra, harmonikára énekszóval együtt. Elkerülnek az ír, dél szláv, dán és finn ritmusos dallamok.

TUTTI GYERMEKZENEKAR**(szombat 15 óra Piac tér, vasárnap 10:15, Templom)**

A Tutti Gyermekezenekar immár négy éve működik, Tóthfaluban (Vajdaság). Tagjai általános iskolás korú gyerekek, akik a zenekari próbák mellett hangszer- és zeneelméleti oktatáson is részt vesznek. A zenekar repertoárján egyaránt szerepelnek könnyűzenei, népzenei, komolyzenei és egyházzenei művek. A fellépésekkel igyekeznek színesebbé tenni a falu és a helyi Kaszap István kollégium életét. Minden évben szerepelnek a falunapi rendezvényen, illetve a diákotthon évnitó és évzáró szentmiséjén, emellett Vajdaságban és Magyarországon is több helyen koncerteztek már. 2016-ban elnyerték az ezüstcsengő díjat, a vajdasági egyházzenei kórusok találkozóján, így 2017-ben Tóthfaluban kerül megrendezésre ez a rangos esemény.

NEFELEJCS NYUGDÍJAS KLUB - NAGYCENK**(Vasárnap 13:30 órától, Kotecs vendégház, rossz időben: Alkotóház)**

A Nagycenki Nyugdíjas Klub színjátszó csapata invitál minket vásári komédiába. Előadják a Beteg a disznó, valamint a Dinnyék című darabjukat. Legyenek vendégeink egy koccintásra és egy zsíros kenyérre!

IHOS JÓZSEF KABARÉ**(vasárnap 15:30 óra, Piaci sátor)**

Előadóművész, forgatókönyvíró, kabarészerző, humorista

Legfőképpen „csak” Kató néniként ismert, ám íróként és előadóként, mégis a hazai szórakoztató műfaj egyik legsokoldalúbb képviselője.

DRAKULA GRÓF KAJÁRPÉCEN - VÁSÁRI HORROR**(Vasárnap 19:30, Fehér Csárda)**

Boszorkányok márpedig nincsenek! Ám a tisztelt publikum rövidesen azt fogja kívánni, bárcsak lennének. Mert amiről most szó lesz, ahhoz képest a leggonoszabb boszorkány is csupán pattanásait nyomkodó tini lány. Az élő halott noszferatunál vérfagyasztóbb szörnyeteget még nem hordott hátán a föld. És most, minden noszferatuk öregapja, a vámpír fejedelem Drakula Gróf, a végzet kifürkészhetetlen szeszélye folytán, Kajárpéc felé vette az útját... A produkció cseppet sem veszélytelen. Fokhagyma, szentelt víz, és feszület viselése erősen ajánlott. 120 év alatti nézőinknek csak szülői felügyelet mellett merjük javasolni.

FLATLAND BMX BEMUTATÓ

(Szombat 8:45-9:30, Iskola udvar)

Brutális egyensúlyérzéssel megáldott csapattagjaink Európa- és Világbajnokok BMX-esek. A biciklizés olyan extrém fajtája ez, mely nem mindennap látható. Szemmel szinte követhetetlen pörgéseket, tökéletes trükköket hajtanak végre, a szó szerint szédületes bemutatóikon. A Flatland BMX látványa minden korosztályt garantáltan magával ragad.

CSIKUNG

(Vasárnap 16:00-16:30 között, Alkotóház parkja)

A csikung (qi gong, chi kung) hagyományos kínai önfejlesztő módszer, amely a szervezetben keringő energia áramlását befolyásolja különböző mozdulatok, testtartások, a légzés és a figyelem irányítása által.

Rendkívül hatékony eszköz a **betegségek gyógyításában és megelőzésében**, az egészség megtartásában, a **fizikai test erősítésében** és az **intellektus javításában**. Erősíti az izmokat és ízületeket, frissítő, ellenálló képességet fokozó hatású.

LÉLEKPILLANGÓ

(szombat-vasárnap 9-18 óráig, Iskola aula)

Az Alpokalja Szociális Központ Zsirai telephelye lakóinak, Zsirai Művészeti Műhely Képzőművészeti Szakkörének festményeiből szervezett kiállítás. A szakkör külső segítő, grafikus művész tanárral működik. Lehetőséget teremt az önkifejezésre. A szakkörön résztvevő lakók lépésről lépésre folyamatosan fejlődésen mennek keresztül. 2011-re már jelentős, közel félszáz képből álló önálló kiállításra is elegendő alkotást készítettek akrillal, akvarell, színes ceruza és vegyes technikával. Két oszlopos alkotója Csikós László és Tekán János.

„A pillangó - effektus szerint, ha egy pillangó megrebbenti a szárnyát Pekingben, akár tornádót is gerjeszthet Amerikában”

A program során látogatható kiállítások a teljesség igénye nélkül (9-18 óra között):

- Pro-Village kutyaparadicsom bemutatkozik- Franciska major
- Népi eszközök kiállítása - Inczédi Tibor, Cifra híd
- Miseruha kiállítás - Plébánia
- Alkotótábor kiállítás - Lajos major
- Kubikos talicska kiállítás - Kossuth Lajos utca 34.
- Miska kancsó kiállítás - Önkormányzat
- A Kövirózsa hímzés kiállítása - Önkormányzat
- Láthatatlan kiállítás (Kajárpéc) - Alkotóház

A programváltoztatás jogát fenntartjuk!

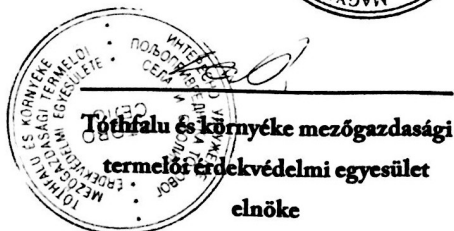

FALUNAP

IV. NEMZETKÖZI RÓZSA ÉS VIRÁGFESZTIVÁL
II. NÉPZENEI- ÉS NÉPTÁNCFESZTIVÁL
II. FŐZŐVERSENY

OKLEVÉL SOPRONKÖVESD

KÜLÖN DÍJ NÉV
RÉSZÉRE A RÓZSAKÖTÉSZETI VERSENYEN
VALÓ RÉSZVÉTELÉRT

TÓTHFALU, 2017. JÚNIUS 17-18

Alkotóház terem bérlet:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Takács Brigitta (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bálint Brigitta, dr. Barkó Péter, dr. Erdélyi Miklós, Fülöpné Hidegh Csilla, Fülöp Zoltán, Györi Edit, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kissné Fekete Andrea, Kozma Györgyi, László Mária, Radics Bettina, Virágh Imréné,

Fotók: Téglássy Tímea, Farkas Károly, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 , Facebook: Sopronkövesd hivatalos oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

